

[Hanne Severinsen]

Derfor er det jo fuldstændig vanvittigt, at man nu kommer og siger, at nu har man sikret pengene, for der blev allerede, dengang man lavede finanslovaftalen om 1. fase, gjort opmærksom på, at i 2. fase ville der også udløses nogle millioner kroner. Man kunne bare ikke sige hvor mange, og det kan man anstændigvis ikke, før man ved, hvad det er for et projekt.

Det er derfor, forslaget er så inderlig overflødigt og kun har bidraget til misforståelser.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Det, der kalder mig op, på trods af at jeg selvfølgelig også går ind for fordragelighed og for, at Skjern Å bliver genoprettet og freden bliver genoprettet i dansk politik, er, at hr. Henning Nielsen siger, at hver gang man har spurgt ministeren, så har man fået at vide, at det går jo godt, men at pengene er der ikke taget stilling til.

Her må jeg sige, at jeg har svaret Folketinget fuldstændig i overensstemmelse med de vedtagelser, der er gennemført i Folketinget, og i overensstemmelse med det kommissorium for det rådgivende udvalg, min forgænger udstedte, og som jeg går ud fra var i overensstemmelse med Miljø- og Planlægningsudvalgets intentioner, og jeg skal nu citere fra kommissoriet:

»Realiseringen af projektet forventes at skulle strække sig over 10-15 år.«

Beslutningsforslaget her har for resten slet ikke den horisont, som kommissoriet altså har fastlagt. Jeg citerer videre:

»Det er fundet hensigtsmæssigt at begynde med jordopkøb og jordfordeling og først herefter træffe beslutning om den endelige og mere præcise udformning af Skjern Å-projektet.«

Og så er det da klart, at jeg skal sørge for, at 1. fase bliver færdig. Det er det, jeg har gjort med den bevilling, jeg har opnået i Finansudvalget i november.

2. fase, skriver jeg jo også i aktstykket, vender vi tilbage til. Dér vil økonomien være afhængig af, hvad det er, udvalget foreslår som endelig projektering, for det, der så skal laves af anlægsarbejder, er jo afhængigt af, hvad det er for detailprojekter, udvalget foreslår. Det vil sige: Jeg kan ikke svare hr. Henning Nielsen på, hvad det er for et beløb, der skal bruges i 1994, 1995 og 1996, thi det vil jeg som det åbentsindede menneske, jeg er, lade det rådgivende udvalg rådgive mig om. Og derfor kan jeg heller ikke sætte kroner og øre på.

Men dér synes jeg også man skal have ind i billedet, før Folketinget begynder at sætte kroner og øre på, at jeg har søgt EF om midlertidig naturgenopretning. Det vil sige, at Folketinget er i den situation, at vi egentlig ikke ved, hvilket beløb vi skal sætte på, og derfor er det også interessant, at de 25 mio. kr., man måske ville have, og som der står her at man ville have afsat i 1993, dem er der ikke på grund af projektets stade afløb for.

Så jeg synes, at man hellere skal være glad for det aktstykke, jeg fremsendte, og som siger, at det kører videre, og at det kører videre i overensstemmelse med det kommissorium, min forgænger udstedte.

Men jeg kan forstå, at man vil have tidspunktet sat tidligere end under min forgænger. Det kan vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Når det kommer til stykket, er ministeren jo ikke uenig med flertallet bag det her beslutningsforslag. Det tidsforløb, der er foreslået i beslutningsforslaget, vil jo i princippet være 10 år, fra 1987 til 1996. Det er jo lige på grænsen.

Projektet starter i 1987, og da regner vi med, at sidste fase er 1995-96. Det er næsten 10 år, ikke? Det kan da ikke være det, der kommer til at skille os ad. Nu er vi ude i fiddelifutterne, eller hvad sådan noget hedder.

Jeg vil godt understrege, at når vi bliver bekymrede i efteråret 1992 – når jeg bliver det, så lad mig tale på egne vegne – så er det, fordi der er usikkerhed om, hvorvidt der er penge til den resterende arealerhvervelse, og fordi man frygter, nogle frygter, at så kommer det til at gå i stå, for alle i dette land ved jo godt, at pengene hænger ikke på træerne. Og de ved også godt, at der skal noget til, før der er et flertal herinde, der bare bevilger penge. Vi er jo involveret i finanslovaftaler år efter år. Og eftersom det i kommissoriet hed og beslutningen var, at arealerhvervelsen, altså 1. fase, skulle være tilendebragt inden 1. januar 1993, så er der da ikke nogen, der kan fortænke os i at sige, at vi gerne vil hjælpe miljøministeren, hvis der mangler penge. Det er sådan set af et godt hjerte. Og vi er glade for, at der ikke manglede så mange, som vi troede, og at de blev fundet, og at miljø-